

Ifølge den gældende lov (fra 1952) kan der kun tildeles organisationer, som Danmark har tilsluttet sig »med rigsdagens samtykke«, særlige rettigheder og immuniteter. Spørgsmålet om, i hvilket omfang folketingets samtykke skal indhentes i forbindelse med tiltrædelse af internationale organisationer, afgøres imidlertid umiddelbart af grundlovens § 19, og der ses derfor ikke at være behov for at lade spørgsmålet om tildeling af særlige privilegier og immuniteter være afhængigt af, om folketinget har meddelt samtykke til tiltrædelse af organisationen efter grundlovens § 19. Det foreslås derfor, at denne modifikation udgår.

Det forekommer desuden upåkrævet udtrykkeligt at omtale organisationer, som Danmark »måtte blive« medlem af, jfr. 1952-lovens § 1, stk. 2, da loven også uden denne tilføjelse vil omfatte enhver international organisation, som Danmark på et givet tidspunkt har tilsluttet sig.

Under anførelsen af de personkategorier, som er omfattet af loven, (af hensyn til overskueligheden overført til et nyt stk. 2) er tilføjet en ny personkategori: »personer, der deltager i procesførelse ved organisationen eller institutionen«. Denne tilføjelse er påkrævet med henblik på dansk ratifikation af den europæiske overenskomst om personer, der deltager i procesførelse ved den europæiske menneskerettighedskommission og den europæiske menneskerettighedsdomstol. Formuleringen er ikke begrænset til kun at omfatte personer, der deltager i procesførelse ved de europæiske menneskerettighedsinstitutioner. Der er herved åbnet

mulighed for, at Danmark i givet fald kan indgå og opfylde tilsvarende overenskomster om procesførelse ved andre internationale organisationer, uden at en lovændring er påkrævet. Af samme grund er den detaljerede opregning af personkategorier i overenskomstens art. 1 ikke gentaget.

Herudover er forslaget, med visse mindre redaktionelle ændringer, i overensstemmelse med § 1 i den gældende lov.

Til § 2

Ifølge den gældende lovs § 2 træffes de nærmere foranstaltninger til gennemførelse af de omhandlede overenskomster ved kongelig anordning. Bortset fra, at kompetencen til at udfærdige eventuelle administrative gennemførelsesforskrifter foreslås henlagt til vedkommende minister, svarer bestemmelsen til den gældende lovs § 2. Bestemmelsen indeholder hjemmel såvel til administrativt at træffe konkrete gennemførelsesforanstaltninger som til at udfærdige generelle gennemførelsesforskrifter.

Til § 3

Under hensyn til de omfattende redaktionelle ændringer af § 1 er det fundet mest overskueligt at foreslå en ny lov vedtaget i stedet for at søge ændringerne indpasset i 1952-loven. Kgl. anordninger udstedt i henhold til den hidtil gældende lovgivning på området forbliver i kraft.